

2

Beving Zeerijp: "Al zouden we er maar één verder kunnen helpen"

4

Ondanks alles vertrouwen op een goede afloop

8

Schade melden: "Ben toch eigenlijk gek om het niet te doen?"

**Koffie als
bindmiddel**

12

Samen sterk voor Kolham

“Al zouden we er maar één verder kunnen helpen”

Gelaten vertelt Jolande Beukema uit 't Zandt haar verhaal aan zaakbegeleider Saskia Jans van het IMG. Het is een week na 'Zeerijp', met 3.4 op de schaal van Richter één van de zwaarste bevingen in Groningen. Ze doet een schademelding in het tijdelijke steunpunt in het Dorpshuis in Zeerijp.

De gelatenheid is niet zo gek. Mevrouw Beukema heeft het allemaal al eens meegemaakt. Onder meer die van Huizinge in 2012, met 3.6 nog altijd de zwaarste. Destijds “stonden de muren te schudden en de tv-kast te trillen.” En nu was het niet veel anders.

Om 01.15 uur werd ze wakker geschud, het hoofdeinde van haar bed bonkte tegen de muur. Direct zat ze rechtop in bed. ‘Noord’ aan voor de bevingsmelder, de reacties en het nieuws. Op haar mobiel zag ze dat haar kleinkinderen online waren. De meiden vroegen of ze even naar oma moesten komen om te helpen. Lief, maar die kon zichzelf wel redden. Toen de eerste consternatie voorbij was, ging ze weer slapen. “Door de jaren heen word je een beetje immuun voor bevingen”, zegt mevrouw Beukema, die uitstraalt dat ze zich niet zo snel gek laat maken.

Barre tijden

En dat terwijl het barre tijden zijn voor mevrouw Beukema: haar man is tien weken geleden overleden. Behalve het grote verdriet om het gemis, mist ze hem ook om een praktische reden. De man des huizes deed de buitenboel en daarmee de schadecheck na weer een beving. Dus toen ze de volgende ochtend de buitenmuren inspecteerde, was ze maar wat blij dat de buurman aansloot. Samen constateerden ze het een en ander, genoeg om een schademelding te doen bij het tijdelijke steunpunt in Zeerijp. En ook omdat “onze ervaring is dat jullie meer zien dan wij.”

Mevrouw Beukema is blij met de “keurige uitleg” van zaakbegeleider Saskia, die haar ook gaat helpen om de IMG-administratie over te nemen van haar overleden man. Terwijl de ‘Zandster’ de eerste sneeuw van het jaar inloopt richting huis, legt Saskia uit dat mensen het vaak fijn vinden om een praatje te maken en blij zijn met de uitleg van de verdere procedure. “Het wordt gewaardeerd dat je er bent en helpt. En misschien hebben we deze week niet zoveel aanloop gehad, maar het gaat ook niet om de aantallen. Al zouden we er maar één verder kunnen helpen.”

U kunt schade bij ons melden door in te loggen op Mijn dossier op schadedoormijnbouw.nl. Wilt u een medewerker spreken? Bel dan 0800 4444 111 (gratis nummer). Of ga naar een van de (mobiele) steunpunten in de regio (zie pagina 15). Ook een thuisbezoek is mogelijk.

Voelt u zich onveilig in uw woning of ander gebouw door schade door de beving? Doe dan een melding voor een acuut onveilige situatie (AOS) schadedoormijnbouw.nl/aos.

Ondanks alles vertrouwen op een goede afloop

Ook aan de rand van het Groningse aardbevingsgebied kan de schade aanzienlijk zijn. Daar weten Mariette Elzenga en Peter de Wekker uit Muntendam alles van. Hun 175 jaar oude boerderij maakte de afgelopen jaren heel wat mee. Ze schreven er een boek over.

Toen Mariette en Peter in 2007 de boerderij betrokken, hadden ze geen idee wat hen te wachten stond. "Ik weet nog dat ik voor het eerst over de drempel stapte", vertelt Mariette. "Ik dacht meteen: dit is ons huis." Het pand, door de gemeente Midden-Groningen als 'karakteristiek' bestempeld, had wat liefde nodig en die gaven ze graag. Ze vernieuwden de keuken en een deel van het dak, legden een moestuin aan en fatsoeneerden de boomgaard.

Een paar jaar later veranderden de aardbevingen alles. Scheuren in de muren, verzakkingen en klemmende deuren werden onderdeel van hun dagelijks leven. Ze meldden de schade bij de NAM, het Centrum Veilig Wonen, de Tijdelijke Commissie Mijnbouwschade Groningen en het IMG. Met wisselend succes. “Schades werden niet erkend, onderzoeken bleven in de planning steken, zaak- en bewonersbegeleiders wisselden elkaar af, rapporten raakten zoek en we moesten overal zelf achteraan bellen”, vertelt Mariette. “Dat was zo frustrerend.”

En ondertussen werden de schades steeds erger. “In de badkamer zat een scheur waar je je hand doorheen kon steken”, herinnert Peter zich. “Het water liep zo de muur in. Dat moest gewoon gerepareerd worden, schadevergoeding of niet.” Dus die nieuwe badkamer bouwden ze zelf. Ook de vloer van de bijkeuken, inmiddels zo verzakt dat ‘ie schuin afliep, herstelden ze. “Niet alleen voor onszelf, maar ook voor het huis. Je wilt het goed houden.”

In 2021 kwam een schade-opnemer met grote schrikogen de kelder uit. De schade aan de kelderbogen bleek zo groot, dat hij niet verder durfde. “We deden een melding van een Acuut Onveilige Situatie en nog diezelfde dag stond het IMG op de stoep. Ze gingen niet weg voordat er een aannemer was om de bogen te stutten. Maar daarna werd het weer stil. Dat vonden we moeilijk te begrijpen. Als je huis zulke ernstige scheuren heeft, moeten ze je toch serieus nemen? Dan verwacht je een versnelling, een oplossing. Maar die liet lang op zich wachten.”

Mariette en Peter schreven een boek over hun ervaringen, 'Een huilende hoeve met scheuren in haar ziel'. Hierin komen zij en hun huis om en om aan het woord. "Het huis verwoordt onze gevoelens. Zo konden we daar zelf een beetje bij wegblijven en ons bij de feiten houden."

Tijdens het schrijven beleefden ze de afgelopen tien jaar opnieuw. "Dat was weleens moeilijk." Hun vertrouwen in de instanties kreeg een knauw door alles wat ze meemaakten. "Niet het vertrouwen in de mensen, die doen allemaal hun best. Wel in de bureaucratie met z'n regels, waardoor het lang duurt voordat je weet waar je aan toe bent." Ondanks alles hielden ze hoop op een goede afloop.

Die kant lijkt het nu gelukkig wel op te gaan: de versterking van hun boerderij is in zicht. Peter: "We hebben nu elke drie weken contact met NCG. Dat maakt een groot verschil; weten waar je naartoe werkt. Het plan is om de fundering en kelder te verstevigen, de muren te verankeren en het huis te verduurzamen."

Tijdens de werkzaamheden wonen ze in een tijdelijke unit op hun erf. "Ik vind het een leuk vooruitzicht, zo'n *tiny house*", lacht Mariette. "Wanneer de werkzaamheden klaar zijn, is nog niet bekend. Op 24 november 2026 word ik tachtig. Ik heb met de projectleider en de aannemer afgesproken dat ze het huis dan opleveren. Ze hebben het allebei genoteerd."

Jongeren filmen hun leven in het Groningse aardbevingsgebied

Hoe is het om jong te zijn in een gebied waar de aarde beeft? Sinds 2019 brengen Groningse jongeren dit op ons verzoek in beeld. Onder de titel [Lang verhaal kort](#) gingen onlangs vijf nieuwe filmpjes in bioscoop Pathé Groningen in première. Staatssecretaris Herstel Groningen Eddie van Marum was erbij en onder de indruk: "Dit zou iedereen moeten zien".

Lees het hele verhaal op schadedoormijnbouw.nl/jongeren-videos.

Schade melden: “Ben toch eigenlijk gek om het niet te doen?”

“Hij blaft hard, maar doet niks hoor”, roept Pieter Johan Goelema vanaf een afstandje. Toch houden zaakbegeleider Addy Hooijer en deskundige Sjonnie Kingma de pas even in als hond Diesel over het boerenerf in Zuidlaarderveen komt aangestormd. Dan pakt de hond zijn lekke voetbal en legt die voor hun voeten. Pieter lacht en haalt zijn schouders op. “Kopje koffie, jongens?”

Onlangs deed Pieter melding van schade aan het voorhuis van zijn boerderij. Die klus schoof hij al enige tijd voor zich uit. “Ik ben niet zo handig met computers, begon eraan maar liep vast. Het werd me te ingewikkeld”, legt hij uit. Maar dan leest hij over het steunpunt in Annerveenschekanaal, dicht bij huis. “Daar zitten een paar mensen van het IMG die je ermee kunnen helpen. Daar ging het prima, was zo klaar.”

Schade-opname

En dus zit dit drietal nu in de kantine bovenin de boerenschuur voor een eerste ontmoeting. Zaakbegeleider Addy legt uit wat Pieter kan verwachten. Voor vandaag staat de schade-opname op de agenda. “Omdat er voor deze woning bij ons nog nooit een melding is gedaan, brengt Sjonnie vandaag alle schade in kaart. Te beginnen met de gevels, daarna in alle ruimtes in het huis.” De schade wordt dan beoordeeld en er volgt een adviesrapport.

Voordat de schade-opname van start gaat, wil Sjonnie vast wat feitelijkheden door-nemen. Gebouwd in 1925? Zijn er nog bouwtekeningen? Is er een kelder? Maar dan wordt de kantine opgeschrikt door het luide gekraai van een haan. Pieters beltoon. Hij grijnst: “Ja, het werk gaat gewoon door. Deze moet ik even nemen, sorry.” Deze ochtend halen zijn medewerker en een stagiair de aardappels en suikerbieten van het land.

Na de koffie zwaait Addy voor vandaag af. Tot dit dossier is afgehandeld blijft hij Pieters contactpersoon bij het IMG. Na de oplevering van het rapport zullen ze telefonisch de vervolgstappen doornemen. Wat vindt hij ervan? Vragen? Is Pieter het eens met het rapport of wil hij een zienswijze indienen? En hoe werkt dat? Maar dat is voor later. Nu eerst de schade opnemen. Er worden handen geschud, waarna Sjonnie en Pieter richting het voorhuis lopen. Op de voet gevolgd door Diesel met zijn bal.

Tijdrovend

“Oh ja”, zegt Sjonnie al op afstand. Hij loopt rechtstreeks op een duidelijk zichtbare scheur af. Dan zakt hij door de knieën en laat zijn vingers over een wat onduidelijker scheur gaan. “Goh, daar ben ik zo aan voorbijgelopen”, zegt Pieter. “Is me nooit eerder opgevallen.” “Na zes jaar krijg je er wel een beetje oog voor”, zegt de deskundige. Dan begint hij systematisch de hele zijgevel af te werken.

Van elke schade maakt Sjonnie met zijn tablet drie of meer foto's. Hij plaatst er een beschrijving bij, eventueel wat pijltjes ter verduidelijking, meet het een en ander op, maakt nog wat notities, slaat op en herhaalt dat bij de volgende schade. Dit kan wel even duren. “Ga er maar van uit dat ik hier de hele dag bezig ben”, zegt Sjonnie. “Als het al in één dag lukt.” Er klinkt weer gekraai, deze keer vanuit Pieters jaszak. “Zo terug!” zegt hij.

Na een paar minuten sluit hij weer aan bij de deskundige, nu met een wollen muts over zijn oren getrokken. Het is een mooie dag, de zon schijnt, maar er waait een stevige, koude wind over de landerijen.

Twijfel

“Ik heb een poos getwijfeld of ik een melding zou doen”, vertelt Pieter. Omdat ik me afvraag of ik recht heb op een vergoeding. Maar dan hoor je om je heen dat er wel schades worden vastgesteld en vergoedingen worden gedaan. En dan denk je op den duur: ik ben toch ook eigenlijk gek om het niet te doen? Alleen het IMG kan er iets van zeggen, laat ze dan maar komen.”

Pieter woont en werkt al zijn hele leven in deze regio. Hij kent enkele schrijnende verhalen achter de aardbevingsproblematiek. “Een collega-boer heeft een buurman, zijn zoon is jurist. Ik weet niet precies hoe het is gelopen, maar hij heeft een prachtig nieuw huis laten bouwen dankzij de vergoedingen en regelingen. Het arbeiders-huisje dat tussen hen in staat, van een bejaard stel dat niet is opgewassen tegen het systeem, staat al jaren in de stutten. Dát vind ik erg.”

En nu staat Pieter hier, in de wind, naast een deskundige die de ene na de andere scheur vindt die hij zelf nog niet eerder heeft opgemerkt. Hij haalt weer zijn schouders op. “Ja, het is niet mooi. Maar we leven er wel om verder hoor, slapen er niet minder om. Ik hoop dat één van mijn kinderen dit huis ooit zal betrekken. Dus als er een vergoeding uit komt, dan gebruiken we die wel om de boel mooi te herstellen.”

Samen sterk voor Kolham

In Kolham weten ze hoe je een dorp draaiende houdt. De gemeenschap is hecht en betrokken. Vereniging Dorpsbelangen richt zich op de jeugd, stichting Lang Leve Kolham speelt een centrale rol voor ouderen. Via deze stichting legden we contact met inwoners om hen te vertellen over de regelingen voor het vergoeden en herstellen van mijnbouwschade. De samenwerking trok veel 'Hamsters' over de streep. "Er zijn nu meer mensen die een aanvraag doen en krijgen waar ze recht op hebben."

Toen Dorpsbelangen Kolham in 2019 een enquête hield onder inwoners, sprongen de wensen van ouderen eruit: meer levensloopbestendige woningen en voorzieningen dichtbij huis. Daar ging de vereniging mee aan de slag. En met succes: over enkele jaren komen er nieuwe sociale huurwoningen voor ouderen, gecombineerd met een gemeenschapshuis en een zorgsteunpunt. Ook met de voorzieningen zit het wel snor; in en rond dorpshuis 't Mainschoar vinden inwoners elkaar voor onder (veel) meer gymnastiek, koffie-ochtenden en feestavonden, de wandelclub en het tweewekelijkse 'Soepje met een groepje'.

Motto

"Ons motto is simpel", zeggen Jan Hasenoot en Bert Twickler van Lang Leve Kolham: "veur mekoar en met mekoar." Dat geldt voor wonen en ontmoeten, maar ook voor de zorg die we als inwoners voor elkaar hebben. Neem het project Domein Overstijgend Samenwerken, waarin we – zonder gedoe met instanties – direct hulp regelen voor mensen die dat nodig hebben. Het werkt twee kanten op: wie zich aanmeldt, krijgt hulp maar helpt zelf ook naar vermogen. Daarnaast houden de vrijwilligers van Lang Leve Kolham, die verspreid door het dorp wonen, een oogje in het zeil. Als ze zien dat iemand in hun buurt een steuntje in de rug nodig heeft, bekijken we wat we voor diegene kunnen betekenen."

Koffie

Jan en Bert waren dan ook meteen geïnteresseerd toen Yvonne Wiltjer van het IMG hen belde. “Ze zei: ‘ik denk dat er in Kolham nog mensen zijn die geen gebruik maken van onze regelingen. Mag ik eens langskomen om te zien of we samen wat kunnen betekenen voor inwoners met aardbevingsschade?’ Dat paste bij hoe wij de dingen hier doen, via een praatje bij de koffie. Dus we zeiden: kom maar. Ze liep mee met de wandelgroep, kwam naar de koffietoestel, deed mee met gymnastiek. Dan komen vanzelf de verhalen los en van daaruit hielp ze mensen op weg.”

Opgelucht

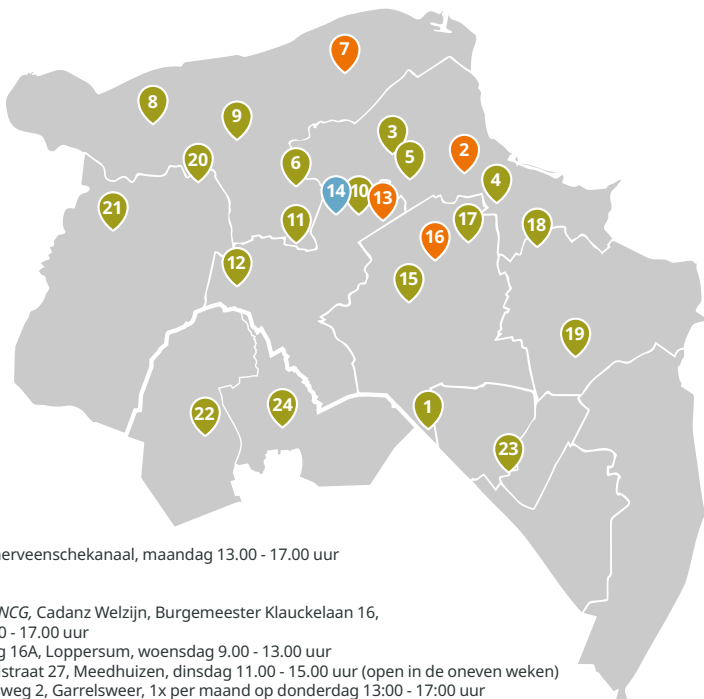
Bert vertelt hoe hij vaak zelf dorpsgenoten bij een aanvraag hielp. “Maar Jan zei: ‘Bert, je moet meer delegeren’. Yvonne wees me op het steunpunt van het IMG in Froombosch. Dus toen een kennis van me een ingewikkelde vraag had, ging ik met haar naar Froombosch. Ze zag er tegenop, maar de medewerkers op het steunpunt hielpen haar goed. Die legden alles rustig uit, kopieerden de papieren, regelden de schademelding en zorgden dat er iemand bij haar huis kwam kijken. Ze was zó opgelucht. Toen de schadevergoeding kwam, nam ze me mee uit eten!”

Schroom

Door de zichtbaarheid van het IMG in het dorp en de goede ervaringen bij het steunpunt, zien Jan en Bert de weerstand van hun dorpsgenoten afnemen. “Eerst dachten ze: ‘dat gedoe met de overheid, met formulieren, ik begin er niet aan’. Er was ook schroom en wantrouwen. Dat veranderde doordat het IMG hier letterlijk in het dorpshuis aan de koffie zit, persoonlijk vragen beantwoordt en mét inwoners naar oplossingen zoekt. Er zijn nu meer mensen die een aanvraag doen en krijgen waar ze recht op hebben.”

Steunpunten

Adressen en openingstijden

Gemeente Aa en Hunze

- 1 De Badde, Greveling 137, Annerveenschekanaal, maandag 13.00 - 17.00 uur

Gemeente Eemsdelta

- 2 Gezamenlijk steunpunt met de NCG, Cadanz Welzijn, Burgemeester Klauckelaan 16, Appingedam, woensdag 13.00 - 17.00 uur
3 Ons Dorpshuis, Wirdumerweg 16A, Loppersum, woensdag 9.00 - 13.00 uur
4 Dorpsherberg Lanting, Hoofdstraat 27, Meedhuizen, dinsdag 11.00 - 15.00 uur (open in de oneven weken)
5 Inlooppunt Garrelsweer, Rijksweg 2, Garrelsweer, 1x per maand op donderdag 13.00 - 17.00 uur

Gemeente Het Hogeland

- 6 De Meenschaar, Kapelstraat 9, Bedum, donderdag 13.00 - 17.00 uur
7 Gezamenlijk steunpunt met de NCG, Versterkingspunt Het Hogeland, Hoofdstraat Oost 24, Uithuizen, woensdag 15.00 - 19.00 uur
8 Bibliotheek Leens, R. Ritzenmastraat 2, Leens, dinsdag 9.30 - 13.00 uur
9 Bibliotheek Winsum, Regnerus Praediniusstraat 2, Winsum, maandag 9.00 - 12.00 uur

Gemeente Groningen

- 10 Buurhoes, Gaykingastraat 17, Ten Boer, dinsdag 13.00 - 17.00 uur
11 De Wegwijzer, Ypemaheerd 42, Groningen, vrijdag 13.00 uur - 17.00 uur
12 Dorpshuis Hoogkerk, Zuiderweg 70-4, Groningen, donderdag 9.00 - 13.00 uur
13 Inlooppunt Woltersum, van IMG, NCG en gemeente Groningen, Dorpshuis De Bongerd, Dobbestraat 17, Woltersum, dinsdag 13.00 - 15.00 uur • donderdag 10.00 - 12.00 uur
14 Gezamenlijk steunpunt met NCG, SNN en WIJ-team (Steun Houk), Koopmansplein 9, Ten Boer, dinsdag 17.00 - 19.00 uur

Gemeente Midden-Groningen

- 15 Dorpshuis de Ruyten, Ruitenweg 39, Froombosch, vrijdag 9.00 - 13.00 uur
16 Gezamenlijk steunpunt met de NCG, Versterkingspunt Midden-Groningen, Hoofdweg 156, Schildwolde, maandag 13.00 - 17.00 uur
17 MFC Siddeburen, Oudeweg 70, Siddeburen, donderdag 16.00 - 20.00 uur

Gemeente Oldambt

- 18 't Trefpunt, Hoofdstraat 60, Nieuwolda, dinsdag 16.00 - 20.00 uur (open in de even weken)
19 Zalencentrum Lamain, Bosstraat 27, Winschoten, woensdag 9.00 - 13.00 uur

Gemeente Westerkwartier

- 20 Dorpshuis Ezinge, Nieuwestreek 33, Ezinge, vrijdag 9.00 - 13.00 uur
21 MFC Grijskerk De Nieuwe Wierde, Burmanniastraat 1, Grijskerk, vrijdag 13.00 - 17.00 uur (open in de even weken)

Gemeente Noorderenveld

- 22 De Brinkhof, Brink 1, Norg, woensdag 13.00 - 17.00 uur

Gemeente Pekela

- 23 De Riggel, Noorderkolonie 13, Nieuwe Pekela, donderdag 13.00 - 17.00 uur

Gemeente Tynaarlo

- 24 Grand café en zalencentrum Onder de Linden, Brink 4, Vries, maandag 9.00 - 13.00 uur (open in de even weken)

Bijblijven en reageren

Via deze nieuwsbrief houden wij u op de hoogte van de afhandeling van de schade door gaswinning. Graag horen we via communicatie@schadedoormijnbouw.nl wat u ervan vindt.

Wilt u deze nieuwsbrief niet meer ontvangen of wilt u hem liever digitaal? In Mijn dossier of via het formulier op schadedoormijnbouw.nl/nieuwsbrieven kunt u dat aangeven.

Vestigings- en bezoekadres

Cascadeplein 10 in Groningen
U kunt hier alleen op afspraak terecht.
Op deze locatie zijn ook de hoorzittingen.
(zie schadedoormijnbouw.nl/contact)

Postadres

Antwoordnummer 3061
8000 WB Zwolle

Service loket

0800 4444 111 (gratis)
Maandag t/m vrijdag van 8.00 tot 17.30 uur
In het weekend en op feestdagen gesloten

Steunpunten

Bezoek schadedoormijnbouw.nl/contact of kijk op pagina 15 voor de adressen en openingstijden.

schadedoormijnbouw.nl